20/01/2019

Μητρ.Βεροίας: “Ότι κι αν υπογράψουν δεν θα ισχύει ούτε για έμας ούτε για το Θεό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Κυριακή 20 Ιανουαρίου το πρωί λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αράχου επί τη εορτή του Αγίου Ευθυμίου.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Γεώργιο Αγγελίδη.

Ag.EuthymiouAraxos2019 4

Image not found or type unknown

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι, … διωκόμενοι ἀλλ᾽ οὐκ

ἐγκαταλειπόμενοι».

Δέν εἶναι ἡ μοναδική φορά πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπευθυνό-με-νος στά πνευματικά του τέκνα, ἀναφέρεται στίς δυσκολίες καί τίς δοκιμασίες, τίς θλίψεις καί τούς διωγμούς πού ὑφίσταται.

Καί δέν τό κάνει γιά νά ἐκφράσει κάποιο παράπονο ἤ γιά νά τούς συγκινήσει μέ ὅσα ὑποφέρει. Τό κάνει γιατί ἀφενός θέλει νά τούς διδάξει ὅτι οἱ δυσκολίες, οἱ θλί-ψεις, οἱ διωγμοί καί οἱ πειρασμοί εἶναι συνυφασμένοι μέ τή ζωή τοῦ χριστιανοῦ, ὥστε νά μήν ἐκπλήτ-το-νται καί νά μήν ἀποθαρρύνο-νται, ὅταν τά συναντοῦν καί οἱ ἴδιοι στή ζωή τους, καί ἀφετέρου γιά νά τούς διδάξει ὅτι ὅλα αὐτά πρέπει νά τά ἀντιμετωπίζουν μέ ὑπομονή καί καρτερία, ἀλλά κυ-ρίως μέ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν διδά-σκει τούς Κορινθίους καί κατ᾽ ἐπέ-κταση καί ὅλους ἐμᾶς κάτι νέο ἤ παράδοξο, ἔστω καί ἐάν στά αὐτιά τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου τόσο στήν ἐποχή τοῦ ἀποστόλου ὅσο καί σήμερα ἠχοῦν κάπως περίερ-γα. Γιατί οἱ περισσότεροι διερω-τῶ-νται: πῶς μπορεῖς νά θλίβεσαι χω-ρίς νά στενοχωρεῖσαι, ἤ πῶς εἶναι δυνατόν νά σέ καταδιώ-κουν οἱ πάντες καί σύ νά μήν αἰσθάνεσαι μόνος καί ἐγκαταλε-λειμένος.

Καί ὅμως αὐτό πού μᾶς φαίνεται παράξενο καί ἀκατανόητο εἶναι ἀληθινό, εἶναι πραγματικό, γιατί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος δέν ὁμολογεῖ τίποτε διαφορετικό ἀπό αὐτό πού μᾶς διδάσκει καί γιά τό ὁποῖο μᾶς διαβεβαιώνει μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Κύριος.

Τί μᾶς λέει, λοιπόν; «Ἐν τῷ κό-σμῳ θλῖψιν ἔξετε ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον». Μέσα στόν κόσμο, δηλαδή, μᾶς λέγει τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου, θά ἔχετε θλίψη, ἀλλά νά ἔχετε θάρ-ρος, γιατί ἐγώ πρῶτος νίκησα τόν κόσμο.

Σέ αὐτή τή διαβεβαίωση τοῦ Χρι-στοῦ βασίζεται καί ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου. «Ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι». Θλι-βό--μαστε ἀπό ὅλα ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, γιατί ἡ ζωή τοῦ ἀν-θρώ-που μέσα στόν κόσμο καί κυρίως ἡ ζωή τοῦ πιστοῦ, πού βαδίζει κό-ντρα στό ρεῦμα, εἶναι γεμάτη θλί-ψεις. Καί ὁ πιστός δέν εἶναι οὔτε ἀδιάφορος οὔτε ἀναίσθητος. Αἰ-σθά-νεται τόν πόνο τῆς θλίψεως καί νιώθει τήν ὀδύνη της. Αὐτό πού δέν κάνει ὅμως εἶναι νά κατα-θλίβεται, νά πέφτει καί νά συντρί-βεται, νά γογγύζει καί νά διαμαρ-τύ-ρεται. Γι᾽ αὐτό ὁ ἀπό-στολος λέγει «οὐ στενοχωρούμενοι». Θλί-βεται ὁ πιστός, ἀλλά δέν στενο-χω-ρεῖ-ται μέ αὐτή τήν ἔννοια τοῦ κόσμου, γιατί γνωρίζει ὅτι «διά πολ-λῶν θλίψεων δεῖ ὑμᾶς εἰσελ-θεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρα-νῶν», διά τῶν θλίψεων, δηλαδή, θά μπορέσουμε καί ἐμεῖς νά μποῦ-με στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Θλίβεται, ἀλλά δέν συντρίβεται, γιατί ἔχει ἐμπι-στοσύνη ὅτι ὁ Θεός θά δώσει «σύν

τῷ πειρασμῷ καί τήν ἔκβασιν αὐτοῦ, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν», θά τοῦ δώσει μαζί μέ τή δοκιμασία καί τή λύση, καί δέν θά τόν ἀφήσει νά δοκιμα-σθεῖ περισσότερο ἀπό ὅσο ἀντέχει, καί ἔτσι προσπαθεῖ νά ἀξιοποιή-σει τή δοκιμασία καί τή θλίψη ὥστε νά προοδεύσει πνευματικά, νά με-τανοήσει καί νά πλησιάσει περισ-σότερο τόν Θεό.

Δέν εἶναι ὅμως μόνο οἱ θλίψεις, εἶναι καί οἱ διωγμοί μέ τούς ἔρχε-ται ἀντιμέτωπος συχνά ὁ χριστια-νός. Διώκεται, γιατί κάποιοι ἐνο-χλοῦνται ἀπό τήν πίστη του, ἀπό τήν παρουσία του, ἀπό τή ζωή του. Ἀλλά καί γιά τούς διωγμούς μᾶς προετοίμασε ὁ Χριστός λέγοντας. «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξου-σι». Ἐάν δίωξαν ἐμένα, θά διώ-ξουν καί σᾶς. Συγχρόνως ὅμως μᾶς παρηγορεῖ μακαρίζοντας ὅ-σους διώκονται γιά τή δικαιοσύνη καί γιά τό ὄνομά του, ὑποσχό-με-νος ὅτι θά κληρονομήσουν τή βα-σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Αὐτός ὁ μακαρισμός τοῦ Κυρίου εἶναι πού κάνει τόν ἀπόστολο νά διακηρύσσει «διωκόμενοι ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι». Μᾶς διώ-κουν, ἀλλά δέν αἰσθανόμεθα μόνοι καί ἐγκαταλελειμένοι, γιατί ἔχουμε πάντοτε δίπλα μας τόν Χριστό πού μᾶς προστατεύει καί δέν μᾶς ἀφήνει μόνους.

«Ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι, ... διωκόμενοι ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι».

Πόσο παρήγορος εἶναι, ἀδελφοί μου, καί γιά μᾶς ὁ λόγος τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι ἁπλῶς λόγος ἀλλά εἶναι βίωμα καί ἐμπειρία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, τῶν ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἁγίων Πατέρων ἀλλά καί τῶν ὁσίων. Εἶναι βίωμα καί ἐμπειρία καί τοῦ ἑορταζο-μέ-νου σήμερα καί τιμωμένου ἰδιαι-τέ-ρως στήν ἐνορία σας ὁσίου Εὐ-θυμίου τοῦ μεγάλου, τοῦ μεγάλου ὄντως αὐτοῦ ἀσκητοῦ, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά μήν δοκίμασε τίς θλί-ψεις καί τούς διωγμούς πού ὑπέ-μει-νε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, δοκί-μασε ὅμως τίς θλίψεις καί τίς στε-νοχωρίες καί τούς πειρασμούς τῆς μο-ναχικῆς ζωῆς στήν ἔρημο, χω-ρίς νά χάσει ποτέ τήν ἐλπίδα καί τήν ἐμπιστοσύνη του στόν Θεό, μέσα στήν παρουσία τοῦ ὁποίου ζοῦσε πάντοτε, παρά τούς πολέμους τούς ὁποίους ἐδοκίμασε ἀπό τόν πονηρό, ὁ ὁποῖος δέν ἀφήνει ἥσυχους αὐτούς πού ἔχουν δώσει ἐξ ὁλοκλήρου τόν ἑαυτό τους στόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό ἄς ἀκούσουμε καί ἐμεῖς προσεκτικά σήμερα τόν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί ἄς ἐνι-σχυ-θοῦμε ἀπό τήν ἐμπειρία καί τοῦ ἴδιου ἀλλά καί τοῦ τιμωμένου ἁγίου Εὐθυμίου, ὥστε νά αὐξή-σου-με τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό. Καί ἄς μάθουμε νά ὑπομένουμε τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες καί τούς διωγμούς πού ἀντιμετωπί-ζου-με εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς κοι-νωνία εἴτε καί ὡς Ἔθνος ἔχοντας ἀμετακίνητη τήν ἐλπίδα μας στόν Θεό. Ἄς προσευχόμαστε μέ πίστη καί ἄς ζητοῦμε τή βοήθειά του. Καί ἄς μήν φοβόμαστε. Δέν εἴμαστε μό-νοι, ἔχουμε,

ἐφόσον πιστεύουμε, τή δύναμη καί προστασία τοῦ Θεοῦ. Δέν εἴμαστε μόνοι, ἀκόμη καί ὅταν οἱ πάντες μᾶς ἐγκατα-λεί-πουν ἤ καί μᾶς καταδιώκουν, ὅπως συμβαίνει κάποιες φορές, καί τό ἔχουμε ζήσει καί ὡς ἄτομα καί ὡς Ἔθνος. Ἐμεῖς ἔχουμε δίπλα μας τόν Θεό, ὁ ὁποῖος δέν ἐγκατα-λείπει τούς ἐλπίζοντας εἰς Αὐτόν. Καί πιστεύουμε καί ἐλπίζουμε ὅτι δέν θά ἐγκαταλείψει καί ἐμᾶς, δέν θά ἐγκαταλείψει οὔτε τή Μακε-δονία μας, ἡ ὁποία δοκιμάζεται καί πουλιέται δυστυχῶς καί τό ὄνομά της, οὔτε τήν πατρίδα μας σέ αὐτή τή δύσκολη συγκυρία στήν ὁποία ζοῦμε, διότι ὅλοι τά ἔβαλαν μέ τήν Ἑλλάδα καί ἰδιαιτέρως μέ τή Μακεδονία. Νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅ,τι καί ἄν συμβεῖ, ὅ,τι καί ἐάν κάνουν αὐτοί οἱ λίγοι, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δέν ἐκπροσωποῦν τόν ἑλληνικό λαό, ὅ,τι καί ἄν ὑπογράψουν, αὐτό δέν θά ἰσχύει οὔτε γιά μᾶς οὔτε γιά τόν Θεό, ὁ ὁποῖος προστατεύει τήν πατρίδα μας.